

truffet samme Foranstaltning som paa den nævnte engelske Bane. Jeg vil bede den højtærede Minister og Tingets ærede Medlemmer overveje, om det virkelig er en urimelig Fordring, at man skal kunne medtage en Cykle som Rejsegods i Stedet for en Rejsehaandkuffert. Modstanden herimod stammer rimeligvis fra den Tid, da Cyklen udelukkende brugtes som Sportsmaskine, og da Cyklisterne mest var unge Mennesker, der hørte til velstaaende Familier. Den Tid er nu længst forbi. Den Gang kunde man faa sin Cykle gratis befordret paa Jærnbanen, men nu da Cyklen er bleven en Arbejds- og Rekreationsmaskine, som bruges af en Mængde fattige Mennesker, skal der betales for dens Befordring. Der er noget ganske bagvendt i dette Forhold. Cyklen bruges nu af Haandværksmestre, der skulle inspicere Arbejdsstedet, af Lærere, som skulle færdes fra den ene Skole til den anden, af Arbejdere til at befordre dem fra deres Hjem til Arbejdsstedet og omvendt, af Landboere, som skulle til Købstaden; de cykle for at spare paa Hestene i Høstens Tid. Cyklen er bleven et almindeligt Befordringsmiddel i Samfundet, ved Siden af, at den i høj Grad er et Rekreationsmiddel; ogsaa af den Grund burde man tage sig i Vare for at belægge dens Befordring paa Jærnbanerne med en Afgift. Der er Hundreder og atter Hundreder af Arbejdere, som Ugen igennem staa inde i daarlige Fabrikslokaler, og som benytte deres Cykler til at faa frisk Luft. Disse Mennesker have maaske ikke saa megen Tid eller saa mange Kræfter, at de kunne tage sig en ordentlig Cykletur frem og tilbage; og medens de nok have Raad til at betale Jærnbanebillet for den ene Tur, have de ikke Raad til at betale Jærnbanebillet baade for sig selv og deres Cykle. Hvorfor skulle nu disse Mennesker indskrænkes i den Smule Nydelse af den friske Luft, som det er muligt for dem at faa ved dette Befordringsmiddel? Jeg vilde ønske, at den højtærede Konseilspræsident, som har indført Bestemmelsen, en Dag ude i Nærheden af Hedehusene maatte træffe en Cyklist med en punkteret Maskine og se dette Menneske, som nok har Raad til en Jærnbanebillet til sig selv, men ikke tillige til Cyklen, trække af med Maskinen hen ad Landevejen til Kjøben-

havn, og jeg vil bede den ærede Minister tænke paa, hvorledes dette Menneske skal kunne møde med friske Kræfter paa Arbejdsstedet den næste Morgen. Jeg mener, at man med denne Bestemmelse fra Jærnbaneadministrationens Side har gjort noget, som er skadeligt for al Byhygiejne og for en meget stor Del af den økonomisk ugunstig stillede Del af Befolkningen. Jeg ved naturligvis godt, at hvad der saaledes er indført af en dansk Administrationsgren, ikke uden videre bliver forandret. Derfor har jeg heller ikke noget Haab om, at Jærnbaneadministrationen igen skal frigive Cyklerne straks. Jeg vil dog henstille til Overvejelse, om der ikke kunde træffes den Forandring, at man kun betalte for Cyklernes Befordring paa længere Rejser, men at de befordredes som Rejsegods paa kortere Ture. Folk, som have Raad til at gøre 14 Dages Ture eller længere Rejser, kunne vel nok afholde den Udgift, som medgaar til deres Cykles Befordring paa Jærnbanen, men for dem, som benytte Cyklen som Arbejds- eller Rekreationsmaskine, vil Frigivelsen paa de kortere Ture være en betydelig Vinding. Jeg vil anmode den højtærede Indenrigsminister om at tage dette Forslag under Overvejelse.

Medens jeg taler om Jærnbanevæsenet, maa jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Forhold af en noget anden Beskaffenhed, men et Forhold, der i høj Grad tiltrænger Opmærksomhed. Hvis man tager Statsrevisionens Betænkning fra 1894—95 og slaar op paa Side 65, vil man finde følgende Poster: Begravelseshjælp til Ekstrakonduktør Olferts Enke i Anledning af hendes Mands Død 100 Kr.; kunstige Lemmer til den tilskadekomne Konduktør J. Hansen 254 Kr. 60 Øre; kunstige Lemmer til den tilskadekomne Konduktør A. P. Sørensen 140 Kr.; kunstige Lemmer til den tilskadekomne Portør H. G. Engelmann 80 Kr.; Reparation af et Træben til Portør R. Nielsen 56 Kr.; Reparation af et Træben til Portør N. Rasmussen 17 Kr. — alt i alt 647 Kr., som Staten det ene Aar har givet ud til Indkøb af Træben og Reparation af Træben til Jærnbanefunktionærer. Pointet i Sagen er dette, at disse Konduktører i alt væsentligt komme til Skade ved den ganske urimelige Skik,